

[Brorsen.]

mangler, i en hel Del Tilfælde i hvert Fald, de mest almindelige Ting. Og naar nu Ministeren skal ud og købe det ene eller det andet, vil han nok mærke, ikke mindst paa det Omraade, her er Tale om, den voldsomme Prisstigning, der er herskende; og om han i det hele taget er i Stand til at gøre de Anskaffelser, som tilsigtes, er maaske til syvende og sidst et meget stort Spørgsmaal. Derfor synes jeg, det gælder om, at med et Neutralitetsværn som det, vi har her i Danmark, skal man have Sagerne i Orden og have det i Tide, og i den Henseende synes jeg, at der mangler ikke saa ganske lidt i den nuværende Situation i Henseende til det, man kunde kræve af den nuværende Regering.

Om § 3 i Lovforslaget har samtlige Ordførere for Oppositionspartierne, saa vidt jeg har forstaaet, henstillet til Regeringen at tage denne Paragraf ud af Lovforslaget. Og naar nu Regeringen har talt saa meget om det Samarbejde, man anser for nødvendigt mellem Regeringen, dens Partier og Oppositionen, forekommer det mig, at her skal Regeringens Ønske derom staa sin Prøve. Vi maa saa se, om Regeringen er i Stand til at imødekomme det Ønske, som nu er kommet frem fra saa godt som samtlige Oppositionspartier. Det eneste, som jeg har villet udtrykke, er Ønsket om, at man ser Tiden an, venter, til vi kommer ind i normale Forhold.

Den højtærede Forsvarsminister henviste til, hvad der er sket under en tidligere Venstre-Forsvarsminister, Klaus Berntsen; men han fik en særlig Bemyndigelse ved et Lovforslag, som blev vedtaget efter Krigen i Samlingen 1921—22, og jeg skal ikke sige det mindste om, hvorledes vor Stilling til sin Tid skal være over for et Lovforslag i saa Henseende, men jeg henstiller kun til den højtærede Minister, at han venter, og at vi venter med at tage Stilling til det Spørgsmaal, indtil Krigen er forbi.

Med Hensyn til det frivillige Luftforsvar var Ministeren ikke meget tilbøjelig til at efterkomme det Ønske, som er kommet frem fra saa mange Sider. Jeg brugte det Udtryk, at der efter min Mening ikke kan fremsættes et eneste fornuftigt Argument imod at tage imod den Hjælp, den paagældende Organisation har villet yde. Men jeg forstaaer paa den højtærede Forsvarsministers Udtalelser, at vi selv i disse alvorlige Tider maa bøje os for en politisk Doktrin.

Det ærede Medlem Hr. Rager følte sig stødt over, at jeg i min Omtale af Syssel-sættelsen af det indkaldte Mandskab havde

nævnt Præster og Lærere. Det ærede Medlem sagde: Skulde vi ikke ogsaa tage Folk med fra det praktiske Liv? Jo selvfølgelig, det skal ikke skille os. Men jeg kunde ikke nævne alle dem, der her kunde komme i Betragtning. Man kunde f. Eks. udmærket godt nævne Skuespillere. I disse lange Vinteraftener, vi nu gaar i Møde, skulde der saa være noget i Vejen for, at man fik dygtige og anerkendte Skuespillere, som gaar ledige — og af dem er der desværre mange —, til at læse op for de indkaldte? Jeg kunde naturligvis ikke nævne alle dem, der her kan komme i Betragtning, men at ogsaa efter vor Opfattelse Folk fra det praktiske Liv kunde være med, er givet.

Ole Bjørn Kraft: Det er muligt, at jeg senere ved anden Behandling bliver nødsaget til at vende tilbage til enkelte af de Bemærkninger, den højtærede Forsvarsminister har fremsat, men det er umuligt at føre en Diskussion, naar man kun har den korte Tid af fem Minutter til Raadighed.

Ministeren har fuldstændig Ret, naar han siger, at ingen Ordning, hvor fyldig den end havde været, kunde have forhindret, at der skulde finde ekstraordinære Indkaldelser Sted. Det modsatte har jeg aldrig villet paastaa. Men det, jeg paastaar, er, at den gældende Ordning, hvorefter der kun uddannes en Trediedel af det værne-uelige Mandskab, har vist sig at have saadanne Virkninger og føre til saadanne Resultater, at det er en almindelig Opfattelse i Ministerens eget Parti og blandt Ministerens egne Vælgere, at man ikke længere kan blive staaende ved en saa urimelig og uretfærdig Fordeling af Værnepligten. Jeg har derfor set det Forslag, som her foreligger, og de Udtalelser, som foreligger omkring denne Sag, som et Tegn paa, at hvorledes man end vil ordne sig i Fremtiden, vil man ikke kunne vende tilbage til den Tilstand, som indtil nu har eksisteret paa dette Omraade. Det Forslag, vi havde beskæftiget os med, havde tilsigtet at tilvejebringe et fast Beredskab, saa at vi, ikke i Krigstider som disse, men i anspændte Situationer, havde været i Stand til at undgaa ekstraordinære Indkaldelser og de Byrder, som f. Eks. Beredskabsstyrken fik paalagt i den Periode, den var inde.

Naar Ministeren som Argument mod Borttagelsen af § 3 siger, at der vilde fremkomme en kolossal Opsvulmning af Styrkerne, hvis man fortsatte med at uddanne et større Antal i Stedet for at foretage Reduktioner, er der dertil kun at sige, at det vilde set fra ethvert Synspunkt kun